

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja
Prezes Rady Ministrów
DSP.WPL.140.110.2018.ML

Warszawa, 2 listopada 2018 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

przekazuję przyjęte przez Radę Ministrów stanowisko wobec poselskiego projektu ustawy

- o zmianie ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (druk nr 2785).

Jednocześnie informuję, że Rada Ministrów upoważniła Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej do reprezentowania Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych.

Z poważaniem

(-) Mateusz Morawiecki

**Stanowisko Rządu
wobec poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o minimalnym wynagrodzeniu
za pracę (druk nr 2785)**

I. Propozycje zawarte w poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę

Poselski projekt ustawy przewiduje zmianę brzmienia art. 8a ust. 6 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2017 r. poz. 847, z późn. zm.) poprzez dodanie sformułowania „a w wysokości przekraczającej tę wartość w terminach ustalonych między stronami”. Proponowana zmiana stanowi rozszerzenie dyspozycji obowiązującego przepisu, zgodnie z którym w przypadku umów zawartych na czas dłuższy niż 1 miesiąc, wypłaty wynagrodzenia w wysokości wynikającej z wysokości minimalnej stawki godzinowej dokonuje się co najmniej raz w miesiącu. Przedmiotowa nowelizacja ustawy ma umożliwić wypłatę wynagrodzenia wyższego niż wynagrodzenie w wysokości wynikającej z wysokości minimalnej stawki godzinowej w terminie ustalonym między stronami, a nie minimum raz w miesiącu.

Zdaniem projektodawców rozwiązanie takie przyczyniłoby się do usprawnienia procedury rozliczania i wypłaty wynagrodzenia. Osoby wykonujące pracę na podstawie umowy zlecenia, a otrzymujące wynagrodzenie wyższe niż wynikające z wysokości minimalnej stawki godzinowej, często – według projektodawców – traktują ją jako pracę dodatkową, a nie jako główne źródło dochodu, dlatego wypłata wynagrodzenia w takich przypadkach mogłaby następować w terminach ustalonych między stronami, a nie raz w miesiącu. Zdaniem autorów projektu zmiana regulacji usprawniłaby system rozliczeń i wypłat wynagrodzeń. Nowelizacja pozwoliłaby uniknąć sytuacji, w której zleceniodawca po wystawieniu nadmiernej liczby dokumentów zobowiązany jest również do przechowywania ich przez okres 3 lat, co generuje dodatkowe koszty.

W opinii projektodawców proponowane doprecyzowanie ww. przepisu nie przyniosłoby żadnych negatywnych skutków dla osób otrzymujących wynagrodzenie w wysokości wynikającej z wysokości minimalnej stawki godzinowej, ponieważ w tym zakresie przepis pozostaje bez zmian. Proponowana nowelizacja ustawy przyniosłaby jednak pozytywne skutki społeczne, gospodarcze i finansowe, przede wszystkim dla małych i średnich przedsiębiorców, którzy zaoszczędzone dzięki niej czas i środki mogliby przeznaczyć na rozwijanie swojej działalności gospodarczej.

W ocenie projektodawców projektowana ustawa nie rodzi skutków finansowych dla budżetu państwa ani budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Projekt zakłada wejście w życie ustawy po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

II. Ocena projektu

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę budzi wiele wątpliwości. W zależności od sposobu rozumienia proponowanego brzmienia przepisu ustawy narusza on funkcję ochronną w zakresie częstotliwości wypłaty wynagrodzenia wynikającego z wysokości minimalnej stawki godzinowej bądź też nie zmienia obecnego stanu prawnego.

Art. 8a ust. 6 obowiązującej ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę reguluje kwestię częstotliwości wypłaty wynagrodzenia w wysokości wynikającej z wysokości minimalnej stawki godzinowej w odniesieniu do umów długoterminowych. Zgodnie z ww. przepisem w przypadku umów zawartych na czas dłuższy niż 1 miesiąc, wypłaty wynagrodzenia w wysokości wynikającej z wysokości minimalnej stawki godzinowej dokonuje się co najmniej raz w miesiącu.

Przywołany przepis wskazuje na częstotliwość wypłaty wynagrodzenia, nie określa zaś terminu (terminów) jego wypłaty, który jest przedmiotem ustaleń pomiędzy umawiającymi się stronami.

Wątpliwości budzi zatem, czy autorzy przedłożonego projektu ustawy precyzyjnie posługują się określeniem „terminy wypłaty wynagrodzenia”. Trudno ocenić, czy mają na myśli terminy, czy też raczej częstotliwość wypłaty wynagrodzenia.

Nie jest jasna również intencja autorów projektu, gdyż zaproponowana przez nich zmiana brzmienia przywołanego przepisu może być rozumiana w dwojaki sposób.

Jeżeli intencją projektodawcy jest możliwość określenia pomiędzy stronami terminów (częstotliwości) wypłaty wynagrodzenia w wysokości przekraczającej ustawowe minimum w odniesieniu do całości wynagrodzenia, to stoi to w sprzeczności z celem ustawodawcy wprowadzającego minimalną stawkę godzinową. Ustawa z dnia 22 lipca 2016 r. o zmianie ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1265, z późn. zm.) miała m.in. na celu wprowadzenie szczególnej ochrony wynagrodzenia wynikającego z minimalnej stawki godzinowej przysługującego za realizację wskazanych w ustawie umów cywilnoprawnych. Jednym z elementów wprowadzanej ochrony było stworzenie gwarancji otrzymywania przez zleceniobiorcę wynagrodzenia w wysokości wynikającej z wysokości minimalnej stawki godzinowej w regularnych odstępach czasu – w przypadku umów zawartych na czas dłuższy niż 1 miesiąc – co najmniej raz w miesiącu.

Wejście w życie przepisu w proponowanym brzmieniu (przy przyjęciu powyższego rozumienia) mogłoby w praktyce prowadzić do nadużyć. Prawnej gwarancji wypłaty wynagrodzenia co najmniej raz w miesiącu byłyby bowiem pozbawione osoby, których wysokość wynagrodzenia w nawet bardzo niewielkim stopniu (przykładowo o 1 grosz) przekracza wysokość wynagrodzenia wynikającą z wysokości minimalnej stawki godzinowej.

Wątpliwości budzi, czy proponowana nowelizacja ustawy przyczyniłaby się do osiągnięcia postulowanego przez wnioskodawcę celu, tj. usprawnienia procedury rozliczania i wypłaty wynagrodzenia zleceniobiorców. Umowy cywilnoprawne, w których strony ustaliłyby wynagrodzenie w stawce dziennej, tygodniowej lub miesięcznej, nadal musiałyby być objęte

obowiązkiem ewidencjonowania liczby godzin wykonania zlecenia lub świadczenia usług (w celu udokumentowania, że wysokość wynagrodzenia została ustalona zgodnie z przepisami ustawowymi).

Jeżeli zaś intencją projektodawcy jest możliwość określenia pomiędzy stronami terminów (częstotliwości) wypłaty wynagrodzenia jedynie odnośnie do części wynagrodzenia przekraczającej ustawowe minimum, nie wnosi to niczego nowego do obowiązującego stanu prawnego.

Podkreślić bowiem należy, że zgodnie z obecnym brzmieniem art. 8a ust. 6 ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę konieczność wypłaty wynagrodzenia co najmniej raz w miesiącu dotyczy wysokości wynagrodzenia wynikającej z wysokości minimalnej stawki godzinowej – wynagrodzenie w wysokości ponad wymagane minimum może być wypłacane z częstotliwością ustaloną pomiędzy umawiającymi się stronami. Przyjęcie zatem takiego rozumienia projektowanego przepisu czyniłoby proponowaną nowelizację ustawy bezzasadną.

Poważne zastrzeżenie budzi również argument projektodawców ustawy (przedstawiony w uzasadnieniu do projektu) dotyczący tego, że osoby wykonujące pracę na podstawie określonych umów cywilnoprawnych i otrzymujące wynagrodzenie wyższe niż wynikające z minimalnej stawki godzinowej często traktują ją jako pracę dodatkową, a nie główne źródło ich dochodu, w związku z czym częstotliwość wypłaty wynagrodzenia może zależeć od woli umawiających się stron. Autorzy projektu nie przytaczają przy tym żadnych danych na poparcie powyższej tezy. Podkreślić należy, że obowiązująca ustawa gwarantuje wypłatę wynagrodzenia w wysokości wynikającej z wysokości minimalnej stawki godzinowej co najmniej raz w miesiącu, bez względu na to czy dana praca stanowi podstawowe, czy też dodatkowe źródło dochodu.

Niezależnie od powyższego warto zauważyć, że stosownie do art. 12 ww. ustawy z dnia 22 lipca 2016 r. po upływie 24 miesięcy od dnia wejścia jej w życie (tj. po 1 stycznia 2019 r.) Rada Ministrów przedstawi Sejmowi RP ocenę funkcjonowania regulacji wprowadzonych tą ustawą.

Mając na uwadze powyższe, Rada Ministrów negatywnie opiniuje przedstawiony poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (druk nr 2785).